

РЕШЕНИЕ

№ 7911

гр. София, 21.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **9411** по описа за **2022** година докладвано от съдия Татяна Жилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.208 и сл. от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на ДИТ-С. срещу Решение от 22.08.2022г. по НАХД № 3903/2022 г. по описа на СРС, НО, 10-ти състав. С оспореното решение е отменено Наказателно постановление № 23-2100158/01.02.2022 г., издадено от директора на ДИТ-С.,с което на „Астон-77“ ЕООД е наложена "имуществена санкция" в размер на 1500 лв., на основание чл. 416, ал. 5 от КТ.

В касационната жалба е посочено, че постановеното решение на СРС е неправилно, както и че същото не съответства на материалния и процесуалния закон. Моли се решението да бъде отменено. Алтернативно се прави искане делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът „Астон77“ ЕООД не взема становище по жалбата.

Прокурорът дава заключение за основателност на жалбата.

СЪДЪТ, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

В обжалваното решение въззивният съд правилно и въз основа на събраните доказателства е установил фактическата обстановка, като е приел, че на 24.11.2021 г. на обект – магазин за алкохол и цигари, находящ се в [населено място], ул. „ Л. „ № 25, стопанисван от „Астон77“ ЕООД е извършена проверка по спазване на трудовото законодателство, която е продължила и по документи в сградата на Дирекция „ Инспекция по труда Софийска област“. При проверката било установено, че дружеството, в качеството му на работодател по смисъла на §1, т.1 от ДР на КТ, не е заплатило в установените срокове трудовото възнаграждение за положения труд през месец юни 2021г. на лицето Л. И. Д.. За установеното нарушение бил съставен Акт за установяване на административно нарушение № 23-2100158/ 06.12.2021г., въз основа на който е издадено оспореното наказателно постановление.

За да отмени оспореното пред него НП, въззивният съд е приел въз основа на обсъдените писмени и гласни доказателства, че „Астон77“ ЕООД, в качеството му на работодател, е изплатил трудовото възнаграждение на лицето Л. И. Д. за месец юни 2021г. – факт, противоположен на възприетия в АУАН и от административно наказващия орган. Съдът е стигнал до тази фактическа констатация след разпит на самата Л. Д., която е заявила пред съда, че няма сума за трудово възнаграждение, която да ѝ се дължи и да не ѝ е платена от страна на дружеството.

Решението е правилно.

Съгласно чл. 128, т. 2 от КТ, работодателят е длъжен в установените срокове да плаща уговореното трудово възнаграждение за извършената работа. За да бъде осъществен съставът на посоченото нарушение следва по безспорен начин да се установи, че дружеството не е изплатило полагащото се на работника възнаграждение. Такова обстоятелство не е установено в хода на съдебното производство пред въззивния съд. Самото лице – Л. И. Д. е заявила в свидетелските си показания пред съда, че няма сума, която да ѝ се дължи от страна на фирмата. Същата изрично е посочила, че е съществувала уговорка между нея и управителя на дружеството, заплатата да ѝ се плаща за седмица, която уговорка била спазена. Заявила също, че за абсолютно всеки месец е подписвала ведомост, че ѝ е изплатена заплата.

Съдът намира, че СРС правилно е кредитирал показанията на свидетелката като обективни и незаинтересовани по причина, че към момента на съдебното следствие същата не е била в трудови правоотношения с ответното дружество и следователно не е била дисциплинарно и икономически зависима от същото. Наред с това дадените с показанията ѝ сведения кореспондират с останалия доказателствен материал по делото.

В случая съдът намира, че важи общото правило за плащане на трудово възнаграждение лично на работника по ведомост или срещу разписка, което трябва да се случи в установените срокове. Доколкото по делото липсва документ, от който може да се заключи какви са били установените срокове и на базата на показанията на лицето, следва да се приеме, че е съществувала уговорка с работодателя, възнаграждението ѝ да бъде заплащано „ на седмица“, която уговорка е била спазвана. На следващо място не е спорен по делото факт, че действително Д. не е подписвала ведомостите за заплати навременно, а чак след като е прекратила трудовите си отношения с дружеството, поради основателни причини от личен от характер. Този случай обаче следва да се квалифицира не като неизпълнение на задължението на работодателя да изплати уговореното трудово възнаграждение на Д. , конкретно за месец юни 2021г., а по- скоро като нарушаване при водене на счетоводната

документация на „Астон77“ ЕООД.

Предвид изложеното дотук, правилен се явява крайният извод на решаващия състав за незаконосъобразност на НП № 23-2100158/01.02.2022 г. на Директора на Дирекция "Инспекция по труда" – Софийска област.

Предвид гореизложеното не се установяват основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК за отмяна на решението на СРС, наведени от представителя на касатора. Решението на СРС следва да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

При този изход на спора разноски на касатора не се присъждат.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3219/22.08.2022 г., постановено по НАХД № 3903/2022 г. по описа на СРС.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.